

زَقُومٌ درختی

درجه‌نم

گردآوری و ترجمه: سید
مسلم تفت‌دار

مدرسه امیریه
وزیره قشم - گیاهدان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زَقُومِ دَر خَتِي

دَر جَهَنَمِ

گُرْدَاوَرِي وَ تَرْجَمَه:

سَيِّد مَسَلَمُ تَخْتِصُّدَار

مَدْرَسَه اَمِيرِيَه

جَزِيرَه قَشَم - كِيَاهَدَان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
أَجْمَعِينَ.

الله عزوجل در سوره ی دخان می فرماید:

إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُومِ (٤٣) طَعَامُ الْأَيْمِ (٤٤) كَالْمُهْلِ يَغْلِي
فِي الْبُطُونِ (٤٥) كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ (٤٦) خُذُوهُ فَاغْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ
الْمَجْحِمِ (٤٧) ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ (٤٨)
ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ (٤٩)

تفسیر:

درخت زقوم، طعام کسانی است که دنبال شهوات زود گذر
رفته، از شیطان تبعیت کرده و الله عزوجل را فراموش می کنند.

زمانی که جهنمی از شدت گرسنگی غذا طلب می کند به او زقوم می خوراند که همانند فلز گداخته یا روغن داغ در شکم او می جوشد، همان گونه که آب داغ جوش می زند.

به فرشتگان مأمور دوزخ گفته می شود: این فاجر بدکار را بگیرد و با غُل و زنجیر او را با شدت به وسط جهنم بکشانید و بر سر او آب جوش بریزید.

در دنیا تکبر و غرور او باعث می شد که به مسجد نرود، روزه نگیرد، قرآن نخواند و از عبادت الله عزوجل سر باز زند. او گمان می کرد قدرت جوانی اش او را از عذاب جهنم می رهند. به همین سبب نماز و شعائر دین اسلام را به باد تمسخر می گرفت. اکنون وقت آن رسیده که در جهنم با تمسخر و تحقیر به او گفته شود: بچش که تو زور دار و بزرگواری.

الله عزوجل در سوره ی صافات می فرماید:

أَذْلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ (٦٢) إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً
 لِلظَّالِمِينَ (٦٣) إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ (٦٤)
 طَلَعَهَا كَأَنَّه رُغُوسٌ الشَّيَاطِينِ (٦٥) فَإِنَّهُمْ لَا كَلُونَ مِنْهَا
 فَمَا لُؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ (٦٦) ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ
 حَمِيمٍ (٦٧)

تفسیر:

آیا میهمانی در بهشت با خوردن میوه های متنوع با رنگ ها
 و طعم های مختلف بر روی چمن زارها در کنار جویبارها بهتر
 است یا نوش جان کردن درخت زقوم؟
 درخت زقوم مایه ی رنج و عذاب و عقوبتی برای جهنمیان
 است.

زقوم درختی است که در قعر جهنم می روید اما شاخه های
 آن به سایر جاها متفرع و متشعب می شود. میوه های آن زشت
 و وحشت آور به مانند کله ی شیاطین می ماند.

دوزخیان آنقدر گرسنه می شوند که به اجبار از زقوم می خورند و شکم های خود را از آن پر می کنند. به سبب تلخی زقوم، تشنگی شدیدی دامن گیر آنان می شود. فرشتگان با آب داغ از آنان پذیرائی می کنند که با خوردن آن، دل و روده ها ذوب گشته و از مقعد آنان فرو می ریزد.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَلَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ
الزُّقُومِ قَطَرَتْ فِي الْأَرْضِ لَأَفْسَدَتْ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ
مَعِيشتَهُمْ فَكَيْفَ بِمَنْ لَيْسَ لَهُ طَعَامٌ غَيْرُهُ؟^۱

اگر قطره ای از زقوم در زمین ریخته شود، زندگی انسان ها را بر روی زمین فاسد می گرداند. پس چگونه است حال کسی که برای او غذایی جز زقوم نباشد؟!

^۱ . صحیح ابن حبان ۷۴۷۰، ترمذی به رقم ۲۵۸۵ آن را حسن صحیح دانسته. حاکم در مستدرک به رقم ۳۶۸۶ به شرط بخاری و مسلم صحیح دانسته و ذهبی با او موافقت نموده.

پس ای انسان! بیدار باش. اگر قصد نداری نماز بخوانی، اگر دوست نداری مسجد بیائی، اگر حوصله نداری قران تلاوت نمائی، بدان و آگاه باش که در جهنم زقوم هست.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.